

KOMMUNAL PLANSTRATEGI LØRENSKOG KOMMUNE

2013 - 2016

Innhold

Innledning	4
Lørenskog kommunes plansystem	5
Nasjonale forventninger.....	7
Regionale planer og samordning	11
Scenarioprosessen	12
Evaluering av gjeldende kommuneplan	13
Utviklingstrekk ved Lørenskog kommune	15
Utredningsbehov og planbehov i Lørenskog 2013 -2016.....	23

Vedlegg.

Vedlegg 1: Nasjonale forventninger til regional og kommunal planlegging - i medhold av § 6-1 i plan- og bygningsloven.

Vedlegg 2: Romerike møter hovedstaden 2040 - Scenarier for Lørenskog kommune.

Vedlegg 3: Lørenskog kommuneplan 2007-2018-2030, vedtatt av Lørenskog kommunestyre den 9. mai 2007, samt kommentarer om status pr. 02.04.12.

Vedlegg 4: Viktige hendelser i Lørenskog kommune etter den 9. mai 2007.

Innledning

Kommunal planstrategi er et nytt verktøy i plan- og bygningsloven. Formålet er å klargjøre hvilke planoppgaver Lørenskog kommunen bør starte opp eller videreføre for å legge til rette for en ønsket utvikling i kommunen. Kommunal planstrategi erstatter det obligatoriske kravet til rullering av kommuneplanen som lå i tidligere plan- og bygningslov (PBL 1985). Gjennom vedtaket av den kommunale planstrategien skal det nye kommunestyret ta stilling til om kommuneplanen helt eller delvis skal revideres.

En av hovedhensiktene med planstrategi er å sette fokus på at skal være behovsstyrt og ikke gjøres mer omfattende enn nødvendig. Dette er nedfelt i plan- og bygningsloven § 3-1 tredje ledd om oppgaver og hensyn i planlegging etter loven.

Den kommunale planstrategien er et hjelpemiddel for det nye kommunestyret til å avklare hvilke planoppgaver Lørenskog kommunen skal prioritere i valgperioden for å møte Lørenskogs behov. Et viktig siktemål er å styrke den politiske styringen av hvilke planoppgaver som skal prioriteres. Arbeidet med kommunal planstrategi vil gi en bedre og mer systematisk vurdering av Lørenskogs planbehov slik at Lørenskog bedre kan møte de aktuelle utfordringene.

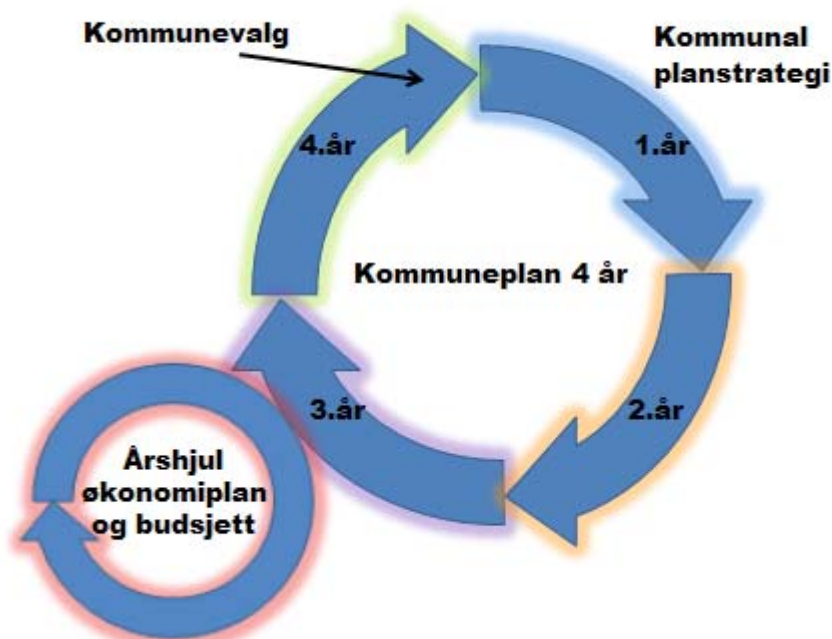
Den kommunale planstrategien er ikke en plan og er følgelig ikke en arena for å vedta mål og strategier, men å drøfte utviklingstrekk i Lørenskog som samfunn og organisasjon som grunnlag for å vurdere planbehovet i kommunestyreperioden.

Planstrategien er retningsgivende for kommunens planlegging og har ingen direkte rettsvirkning for Lørenskogs innbyggere.

Lørenskog kommunes plansystem

Kommuneplanen er kommunens overordnede styringsdokument og gir rammer for utviklingen av Lørenskogsamfunnet og forvaltningen av arealressursene. Gjeldende plan er for perioden 2007 – 2030. Kommuneplanen består av en samfunnsdel og en arealdel. Kommuneplanen følges opp i mer detaljerte planer, hvor er kommunens økonomiplan er viktigst.

Økonomiplan er forankret i kommuneplanen og inneholder overordnede målsettinger, budsjett. Planperspektivet for økonomiplanen er 4 år, med en årlig rullering. Lørenskog kommune har fra 01.01.2012 innført balansert målstyring for å imøtekomme krav til resultatoppnåelse og synliggjøring.

Figur 1: Årshjulet og fireårshjulet

Sektorplaner og temaplaner er planer for bestemte tjenester, temaer eller sektorer. Kommunen står fritt til å velge hva det er hensiktsmessig å lage sektor- og temaplaner for. Sektorplaner skal bidra til utdypende analyser av tjenesteområdene, hvilke utfordringer kommunen står overfor og hvilke valg som bør tas. Temaplanene skal fungere som forberedende dokumenter og prosesser til arbeidet med årsbudsjett og økonomiplan.

Kommunedelplaner kan være geografisk eller tematisk med prosesskrav tilsvarende kommuneplan. I planperioden bør det være et mål å redusere antall kommunedelplaner ved å innlemme flest mulig tema og områder i kommuneplanen. Dersom det viser seg nødvendig å utarbeide en eventuell kommunedelplan i perioden, mellom rulleringen av kommuneplanene, bør man ved første rullering vurdere om kommunedelplanen skal innlemmes i kommuneplanen.

Arealdelen i kommuneplanen gir føringer for mer detaljerte reguleringsplaner. En reguleringsplan er et arealplankart med tilhørende bestemmelser som angir bruk, vern og utforming av arealer og fysiske omgivelser. En reguleringsplan kan utarbeides som områderegulering eller detaljregulering. En områderegulering brukes av kommunen der det er krav om en slik plan i kommuneplanens arealdel, eller kommunen finner at det er behov

for å gi mer detaljerte områdevisse avklaringer av arealbruken. En detaljregulering brukes for å følge opp kommuneplanens arealdel og eventuelt etter krav fastsatt i en vedtatt områderegulering. En detaljregulering kan skje som utfylling eller endring av vedtatt reguleringsplan.

Årsplanen for hver enhet er kommunens operative styringsdokumenter utarbeidet på grunnlag av kommunestyrets budsjettvedtak for drift og investeringsprosjekter. Årsplanenes hovedoppgave er å iverksette handlingsprogrammets vedtatte målsetninger. Årsplanen danner grunnlag for lederavtalen mellom rådmannen og kommunalsjefene.

Administrasjonen legger fram regnskapsrapporter til formannskapet og de respektive hovedutvalgene samt kvartalsrapporter til kommunestyret. Hvert år legges det frem en årsmelding som er rådmannens kvittering i forhold til vedtatte mål og vedtatte drifts- og investeringsbudsjett.

Nasjonale forventninger

For å fremme en bærekraftig utvikling har plan- og bygningsloven fra 2009 fått nye bestemmelser om at Kongen hvert fjerde år skal utarbeide et dokument med nasjonale forventninger til regional og kommunal planlegging.

De nasjonale forventningene skal følges opp i arbeidet med planstrategiene og bidra til at planleggingen i fylker og kommuner tar opp viktige utfordringer i samfunnsutviklingen. Forventningene skal også legges til grunn for utarbeidelse av planer i fylkene og kommunene. De vil være retningsgivende, men ikke bestemmende, ved utarbeiding av regionale og kommunale planer.

Forventningene er mer generelle enn statlige planretningslinjer og statlige planbestemmelser, som konkretiserer nasjonale hensyn på enkelte områder. Forventningene omfatter utvalgte tema og formidler ikke alle statlige interesser, oppgaver og hensyn som planleggingen skal ivareta, og som er forankret i forskrifter, stortingsmeldinger og rundskriv. Forventningene skal følges opp av statlige organer i deres medvirkning i planleggingen og er ment å gi økt forutsigbarhet for disse organers medvirkning.

Nedfor er gjengitt noen aktuelle forventninger fra regjeringen til kommunal planlegging:

Klima og energi

- fylkeskommunene og kommunene tar hensyn til klimautfordringene og norsk energiomleggingspolitikk i planleggingen. Det legges til rette for redusert energibruk, klimagassutslipp, energieffektivisering, utbygging av fornybar energi og tilpasning til klimaendringene. Klimatiltak som har positive eller akseptable effekter for naturmangfold og andre viktige miljøverdier prioriteres.
- statlige planretningslinjer (SPR) for klima- og energiplanlegging i kommunene legges til grunn for planleggingen, og at vedtatte klima- og energiplaner følges opp i regionale og kommunale planer. Revisjon av klima- og energiplanene vurderes minst hvert fjerde år i arbeidet med regionale og kommunale planstrategier.
- kommunene i arealplanleggingen legger til rette for en mer robust energiforsyning gjennom energiomlegging, herunder energieffektivisering, innenfor rammene av klima- og miljøpolitiske hensyn.
- nye områder for nærings- og boligformål vurderes ut fra klimatiske forhold, behov for energi til oppvarming og tilgang på varme fra omgivelsene, for eksempel spillvarme, jordvarme eller sjøvarme.
- fylkeskommunene utarbeider regionale planer for samordnet areal- og transportplanlegging som gjennom effektiv arealutnyttelse bidrar til å redusere behovet for transport og styrker grunnlaget for klimavennlige transportformer.
- kommunene kartlegger områder som er sårbare for klimaendringer og utarbeider risiko- og sårbarhetsanalyser som vurderer konsekvenser av klimaendringer. Det vises stor aktsomhet med å planlegge for utbygging i fareområder og andre områder som kan berøres negativt av klimaendringer. Det legges vekt på å redusere faren for tap av menneskeliv, samt forebygge skader på bygninger, infrastruktur, natur, kulturmiljøer og kulturminner.

By- og tettstedsutvikling

- fylkeskommuner og kommuner har en aktiv rolle i arbeidet med bypakker for areal- og transportutvikling, hvor virkemidler for miljøvennlig transport og tiltak for å begrense biltrafikk sees i sammenheng med en arealbruk som bygger opp under kollektiv-, sykkel- og gangtransport.

- fylkeskommunene utarbeider regionale planer som avklarer den overordnede senterstrukturen og gir retningslinjer for etablering av handel i tråd med rikspolitisk bestemmelse om kjøpesentre.
- kommunene følger opp de regionale planene slik at handelsvirksomhet og andre private og offentlige tjeneste- og servicefunksjoner lokaliseres sentralt og i tilknytning til knutepunkter for kollektivtransport.
- fylkeskommunene og kommunene bidrar til å hindre nedbygging av verdifulle landbruks-, natur- og friluftsområder. Regionale planer bør angi verdifulle landbruksarealer og gjennom langsiktige utbyggingsstrategier trekke klare grenser mot jordbruksarealer og overordnet grønnsstruktur.
- by- og tettstedskommuner vektlegger fortetting og transformasjon i sentrum og rundt kollektivknutepunkter og bidrar til å forhindre byspredning. Fortetting og omforming skjer med kvalitet og uten at det forringer omgivelsene eller fører til økt forurensning.
- bysentrum, lokalsentre og tettsteder knyttes til hovedlinjer for kollektivtransport og kollektivknutepunkter med gode overgangsmuligheter. Det legges til rette for korttidsparkering, parkering for reisende og for sikker sykkelparkering ved kollektivknutepunkter.
- hensyn til tradisjonell bruk, kulturmiljø, estetikk, tilgjengelighet og universell utforming legges til grunn i planlegging av omgivelser og bebyggelse. Kulturminner og kulturmiljøer tas aktivt i bruk som ressurser i by- og tettstedsutviklingen.
- det legges til rette for en aktiv livsstil og økt friluftsliv ved å knytte sentrum, boligområder, skoler og barnehager til friluftsområder gjennom etablering av trygge og sammenhengende forbindelser for gående og syklende.
- kommunene tar vare på og videreutvikler en sammenhengende grønnsstruktur, grønne lunger og vannmiljø, og at tiltak for å bevare og gjeninnføre stedegne planter og dyr vurderes i planleggingen.
- kommunene tilpasser by- og tettstedsutviklingen til kommende klimaendringer. Det vises stor aktsomhet med å planlegge for utbygging i fareområder. Ved fortetting vurderes behovet for klimatilpasningstiltak, som for eksempel framtidssrettede overvannsløsninger.

Samferdsel og infrastruktur

- statlige, regionale og kommunale planprosesser som omhandler samferdsel samordnes, og at fylkeskommunene og kommunene har en aktiv rolle i statlig transportplanlegging.
- areal- og transportplanleggingen samordnes slik at behovet for transport reduseres og grunnlaget for klima- og miljøvennlige transportformer styrkes. Planlegging av sykkel- og gangveier vektlegges.
- planleggingen bidrar til å unngå nedbygging av viktige naturtyper, friluftsområder, kulturlandskap og dyrka mark, og inngrep i viktige kulturminner og kulturmiljø. Prosjekter med stor negativ konsekvens for naturmangfold bør i utgangspunktet ikke gjennomføres, og nye traseer bør der det er mulig legges utenfor biologisk viktige områder og truet natur.
- klimagassutslipp, luftforurensning og støy reduseres og forebygges, og det tas hensyn til klimaendringer i planlegging av ny infrastruktur.
- det tas hensyn til næringslivets transport og at virksomheter som skaper tungtransport lokaliseres til områder med god tilgjengelighet til hovedvegnett, jernbane og havner.
- infrastruktur for kollektivtrafikken, gang- og sykkelveinett og utbyggingsmønster vurderes i sammenheng for å øke tilgjengeligheten for alle brukere, og at planleggingen bidrar til et sammenhengende og universelt utformet gangnett.
- fylkeskommunene og kommunene gjennom planleggingen bidrar til å sikre helsemessig trygt drikkevann.

Verdiskapning og næringsutvikling

- regional planlegging legger til rette for et balansert næringsliv som består av konkurranseutsatte bransjer og bransjer som dekker lokale og nasjonale markeder. Næringslivet bør gi grunnlag for sysselsetting av personer med behov for spesiell tilrettelegging og inkludering i arbeidslivet.
- det tas hensyn til bedrifters og næringers behov for beliggenhet og egnede arealer, samtidig som arealbruken avklares mot andre bruks- og verneinteresser.
- planleggingen bidrar til å opprettholde og videreutvikle landbruket og landbruksbasert foredlingsvirksomhet.

Natur, kulturmiljø og landskap

- planleggingen bygger på oppdatert og tilgjengelig kunnskap om arealbruk og natur-, kulturminne-, kulturmiljø- og landskapsverdier. Nødvendig kartlegging og vurdering av disse verdiene inngår i planleggingen.
- naturmangfoldlovens alminnelige bestemmelser om bærekraftig bruk legges til grunn for planlegging som berører naturmangfold. Forekomster av utvalgte naturtyper og prioriterte arters økologiske funksjonsområder innarbeides i planlegging på land og i sjø.
- fylkeskommunene og kommunene tar hensyn til landbruksarealer og kulturlandskapet, og bidrar til at de nasjonale jordvernmålene nås ved å begrense omdisponering av de mest verdifulle jordressursene og redusere oppsplitting av viktige arealer.
- fylkeskommunene og kommunene bidrar til økt bevissthet og kunnskap om landskapsverdier og ivaretar landskapshensyn i planleggingen.
- fylkeskommunene utarbeider og vedtar regionale vannforvaltningsplaner innen 2015, og at kommunene følger opp vannforvaltningsplanene i sin planlegging.
- det langs vassdrag tas hensyn til allmenne interesser, og at kommunene vurderer behov for å fastsette et byggeforbud i en sone på inntil 100 meter langs vassdrag i kommuneplanen.
- fylkeskommunene og kommunene legger til rette for friluftsliv ved å ta vare på og videreutvikle grønnstrukturen.
- kommunene registrerer og verdisetter kulturminner og kulturmiljøer som har lokal verdi og innarbeider disse i planer etter plan- og bygningsloven. Fylkeskommunene og Sametinget som regionale kulturminnemyndigheter bistår med veiledning.
- kommunene gjennom planleggingen sikrer målrettet bruk av miljøvirkemidlene i landbruket.

Helse, livskvalitet og oppvekstmiljø

- fylkeskommunene og kommunene har oversikt over helsetilstanden i befolkningen og de faktorer som kan virke inn på denne. Folkehelseutfordringene inngår som grunnlag i arbeidet med regionale og kommunale planstrategier.
- fylkeskommunene og kommunene gjennom planleggingen styrker faktorer som bidrar positivt til folkehelsen, og svekker forhold som kan ha negative helsevirkninger. Planlegging etter plan- og bygningsloven er en viktig del av
- fylkenes og kommunes folkehelsearbeid, og god planlegging bidrar til å utjevne sosiale helseforskjeller.

- utfordringer som følger av endringer i alderssammensetning og helsetilstand i befolkningen, blant annet som følge av en større andel eldre, inngår i arbeidet med regionale og kommunale planstrategier.
- fylkeskommunene og kommunene gjennom planleggingen legger til rette for faktorer som bidrar til å fremme psykisk helse.
- fylkeskommunene og kommunene legger til rette for fysisk aktivitet for hele befolkningen, blant annet ved å sikre grønne områder som er lett tilgjengelige og tilrettelagt for friluftslivsaktiviteter, idrett, lek og avkobling, og som er fri for forurensning og støy. Friluftslivets arealbehov ivaretas i planleggingen.
- kommunene samarbeider med grunneierorganisasjoner og idretts- og friluftslivsorganisasjoner i planleggingen slik at landbruksarealer og -virksomheter i større grad kan bli tatt i bruk for å fremme folkehelsen.
- fylkeskommunene og kommunene tar hensyn til barn og unges oppvekstmiljø i planleggingen og sørger for involvering i planprosessene.
- regional og kommunal planlegging bidrar til universell utforming av omgivelser og bygninger. Lokalisering av ulike funksjoner sees i sammenheng slik at ferdsel og adkomst blir enklest mulig, og utformingen av områder og bebyggelse legger til rette for tilgjengelighet for alle brukergrupper.
- nye miljø- og helseulempen i form av forurensning, støy, radon eller økt ulykkesrisiko forebygges ved planlegging av ny boligbebyggelse, institusjoner, næringsvirksomhet og infrastruktur, og at eksisterende problemer samtidig forsøkes fjernet eller redusert.

Det vises til Nasjonale forventninger til regional og kommunal planlegging, vedtatt ved kongelig resolusjon 24. juni 2011.

Regionale planer og samordning

Akershus fylkeskommune er en viktig samarbeidspartner for Lørenskog kommune. Lørenskog kommune ønsker å ha et tett samarbeide med fylkeskommunen, og spesielt innen arbeidene med utvikling av infrastruktur innen samferdsel og næringsutvikling. Samarbeidet både politisk og administrativt, skal prioriteres fra kommunens side. Kommunen vil prioritere deltakelse i regionalt planforum.

Samarbeidsrådet for Nedre Romerike (SNR) er en viktig samarbeidsarena for å samordne areal- og transportutviklingen i regionen. For å utvikle et velfungerende bo- og arbeidsmarked og arbeide for bedre transportløsninger mot Oslo og et godt lokalt rutetilbud i regionen, må Lørenskog kommune ha et tett samarbeide med Oslo kommune, fylkeskommunen, Ruter, NSB og SNR.

Regjeringen har gått inn for å møte styringsutfordringene i hovedstadsregionen gjennom et samarbeid mellom Oslo og Akershus om en felles regional areal- og transportplan. Oppgaven ble gitt i Ot.prp. nr. 10 2008/9 Om lov om endringer i forvaltningslovgivningen m.v. Oslo og Akershus ønsker med en slik felles regional plan å legge til rette for en forventet fremtidig vekst i befolkning og arbeidsplasser i hovedstadsområdet ved å se arealbruk og transportsystemet i sammenheng på tvers av fylkesgrensene. Kommunene som arealplanmyndigheter er trukket tett med i planarbeidet. Arbeidet skal være ferdig i løpet av 2013.

For å avgrense planoppgaven har fylkestinget i Akershus og byrådet i Oslo vedtatt en planstrategi med et utdypende planprogram.

- Planstrategien redegjør for hovedutfordringer i regionen, viktige utviklingstrekk innen temaet areal og transport, og skisserer tre alternative modeller som kan bidra til langsiktige løsninger og måloppnåelse.
- Planprogrammet omtaler hvordan Oslo kommune og Akershus fylkeskommune i samarbeid med kommunene i Akershus vil gjennomføre planarbeidet i fellesskap, herunder utredningsbehov knyttet til de skisserte alternative utviklingsmodellene, organisering av planarbeidet og medvirkning.

Dette arbeidet vil danne et viktig grunnlag for den videre planlegging i Lørenskog.

SNR har vedtatt mål- og strategiprogram 2012 – 2016 som definerte følgende strategiske satsingsområder:

- Arealpolitikk, utbygging, transport, vekst
- Næringspolitikk, kunnskap og kompetanse, verdiskaping
- Interessepolitikk og regional utvikling
- Helse

Dette viser områder hvor det vil være viktig for Lørenskog kommune å samarbeide aktivt med de øvrige kommunene på Nedre Romerike i tillegg til det vanlig samarbeidet.

Scenarioprosessen

I forbindelse med utarbeidelse av planstrategi for Lørenskog kommune er det laget fire scenarier om mulig utvikling av hovedstadsregionen, Romerike og Lørenskog til 2040. Scenariene skal bidra til debatt og et bedre beslutningsgrunnlag med tanke på planer for fremtidens Lørenskog.

Det er utarbeidet en egen rapport med scenariofortellinger som beskriver mulige fremtidsbilder for hvordan Lørenskog kan se ut i 2040, samt hvilke utfordringer vi kan få i fremtiden. Se vedlegg.

Evaluering av gjeldende kommuneplan

Kommuneplan for Lørenskog kommune 2007 – 2030, er vedtatt av kommunestyret 9. mai 2007. For arealdelen har kommuneplanen fungert godt som styringsverktøy, for samfunnsdelen (de kommunale tjenester) i mindre grad.

Målsettingene er i stor grad aktuelle i dag og kan legges til grunn for videre utviklingen av Lørenskog. Arealdelen bør revideres spesielt i forhold til å legge inn en korridor for T-bane fra Ellingsrud (Oslo) til Ahus med muligheter for forlengelse til Lillestrøm. Videre bør arealdelen i sterkere grad legge til rette for fortetting rundt stasjonene lang hovedbanen og forlengelsen av Furusetbanen:

Hovedbanen:

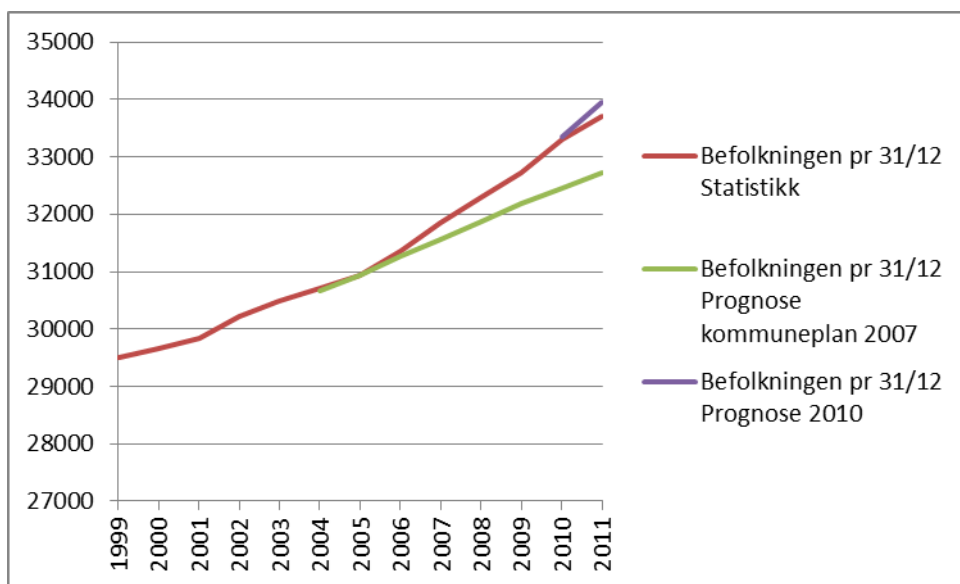
- Lørenskog stasjon og Ødegården
- Fjellhamar

Furusetbanens forlengelse:

- Visperud
- Lørenskog sentrum
- Ahus

Dette er en videreføring av den utbyggingspolitikken med fortetting som er forankret i gjeldende kommuneplan. Siden kommuneplanen ble vedtatt i 2007 legger nasjonale og regionale strategier i enda sterkere grad opp til en fortetting langs traseer for kollektivtransport, og da spesielt ved stasjonsområdene.

Demografi

Tabell 1: Befolkningsutvikling siden 1999 sammenlignet med befolkningsprognosen i kommuneplan 2007 og den siste prognosen fra 2011

Befolkningsprognosen i kommuneplanen fra 2007 har blitt justert i perioden, da den viste seg å ligge for lavt. Etter dette har SSB og Akershus fylkeskommune utarbeidet en ny framskrivning som viser en kraftig befolkningsvekst i Oslo og Akershus i perioden fram til 2030. Det er beregnet en vekst i disse to fylkene på mellom 300.000 og 400.000 innbyggere i perioden. Dersom prognosen fra 2011 skulle vise seg å ikke treffe godt nok i kommende kommuneplanperiode vil det bli fortatt nye beregninger i perioden før ny rullering av kommuneplanen i 2017.

	Prognose 2011	Statistikk 2011
0	385	369
1-5	2116	2115
6-12	3174	3138
13-15	1410	1401
16-18	1398	1381
19-24	2461	2466
25-66	19208	19038
67-79	2743	2746
80-89	924	917
90+	137	138
Alle	33956	33709

Tabell 2: Sammenligning av prognosen for 2011 og statistikken for 2011. Tallene pr. 31. desember

Ved vurdering av de ulike aldersgruppene synes prognosen fortsatt å treffe godt, og gir heller ikke noe grunnlag for nye beregninger.

Befolkningsstatistikken vil variere en del fra år til år. Tallene er såpass små for Lørenskog sin del at innflytting til en ferdigstilt blokk et år vil slå ut på statistikken. I 2011 var det en relativt svak vekst som etter all sannsynlighet vil bli tatt igjen i 2012. Det at byggeaktiviteten ikke følger etterspørselen medvirker til den relativt lave veksten.

I planperioden er det pr. 22.02.12 tatt i bruk 761 boenheter, fordelt på 158 boenheter i småhus og 603 boenheter i boligblokk. I planperioden har en sett en utvikling hvor boligbyggingen i hovedsak omfatter blokkleiligheter. Prognosesenteret har utført en analyse for kommunen som konkluderer med:

1. Viktige målgrupper blant innflyttere er barnefamilier som flytter fra leilighet i Oslo og aller helst ønsker seg en enebolig med de fasiliteter som barnefamilier verdsetter.
2. En annen viktig målgruppe er de små husholdningene bestående av en eller to personer, deriblant den økende andelen eldre i kommunene. Den voksende andelen av eldre, vil kunne føre til en vridning fra enebolig og småhus til mer lettstelte og sentrale leiligheter.
3. I Lørenskog forventes det en forskyvning av andelen boligtyper fra småhus til blokk leiligheter de kommende to femårsperioder.

Boligpolitikk vil bli et sentralt tema i revisjonen av kommuneplanen. Det vil bli vektlagt å oppnå et mer variert tilbud med fokus på boliger til vanskeligstilte og en bedre tilpassing til etterspørselen i markedet.

Status gjeldende kommuneplan

Det er utarbeidet en egen rapport med beskrivelse av hva som er utført innenfor de kommunale tjenesteområder og arealdelen i forhold til de mål og strategier som ble vedtatt. Det vises i denne forbindelse til egne vedlegg:

- Vedlegg 1. Status for oppfølging av kommuneplanen vedtatt den 9. mai 2007.
- Vedlegg 2. Viktige kommunale- og ikke kommunale bygg og anlegg som er oppført i planperioden, samt viktig hendelser.

Selv om de det meste i kommuneplanen er fulgt opp, så er det enkelte mål og strategier som ikke er fulgt opp i planperioden slik det var forutsatt av kommunestyret. De temaene det ikke har vært en oppfølging som forutsatt i 2007, vil bli nærmere redegjort for i planarbeidet fram mot endelig kommuneplanvedtak før julen 2013.

Utviklingstrekk ved Lørenskog kommune

Demografi

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
0 år	369	392	415	364	359	380	385	391	397	407	423	438	453	467	481	494	506	518	529	539	548
1-5 år	2020	2055	2052	2091	2073	2095	2116	2130	2105	2143	2216	2274	2339	2406	2476	2548	2616	2682	2745	2806	2863
6-12 år	3089	3099	3152	3169	3145	3172	3174	3165	3244	3297	3308	3330	3406	3470	3535	3547	3624	3738	3825	3912	4000
13-15 år	1353	1320	1308	1351	1397	1398	1410	1435	1457	1434	1429	1487	1500	1505	1500	1601	1625	1622	1590	1623	1689
16-18 år	1177	1282	1347	1367	1335	1343	1398	1444	1443	1459	1498	1538	1522	1520	1584	1603	1610	1603	1712	1739	1736
19-24 år	2040	2074	2157	2174	2316	2403	2481	2521	2567	2659	2696	2724	2828	2939	2967	2970	3012	3106	3115	3153	3199
25-66 år	17837	17993	18182	18449	18648	18938	19208	19427	19619	19970	20446	20899	21382	21889	22428	22921	23467	23957	24445	24936	25376
67-79 år	2202	2267	2315	2389	2485	2610	2743	2915	3143	3342	3541	3709	3814	3912	3994	4139	4239	4341	4442	4533	4634
80-89 år	754	794	824	840	864	894	924	939	958	965	963	996	1039	1074	1122	1167	1197	1244	1330	1419	1548
90 år +	88	89	101	106	108	120	137	165	175	191	204	219	223	226	233	241	253	260	264	265	264
Alle aldre	30929	31365	31853	32300	32730	33353	33956	34532	35108	35667	36724	37614	38506	39408	40320	41231	42149	43071	43997	44925	45857
Abs vekst		436	488	447	430	623	603	576	576	759	857	890	892	902	912	911	918	922	926	928	932
%-vis vekst		1,4 %	1,6 %	1,4 %	1,3 %	1,9 %	1,8 %	1,7 %	1,7 %	2,2 %	2,4 %	2,4 %	2,4 %	2,3 %	2,3 %	2,3 %	2,2 %	2,2 %	2,1 %	2,1 %	2,1 %

Tabell 3: Prognose 2011 for folkemengde pr 31. desember hvert år fram til 2025 fordelt på aldersgrupper.

Det forventes en sterkere befolkningsvekst fram til 2025 enn det som har vært tilfelle de siste årene. I 2011 var 72 prosent av befolkningsveksten i Norge et resultat av nettoinnvandringen, og bidro dermed med mer enn dobbelt så mye som fødselsoverskuddet. Befolkningsveksten i Norge er nå blant de høyeste i Europa. Bortsett fra en liten nedgang på slutten av dette tiåret, har innvandringen økt betydelig helt fram til i dag. Tallene for kommunene vil dessuten ofte variere fra år til år på grunn av tilfeldigheter.

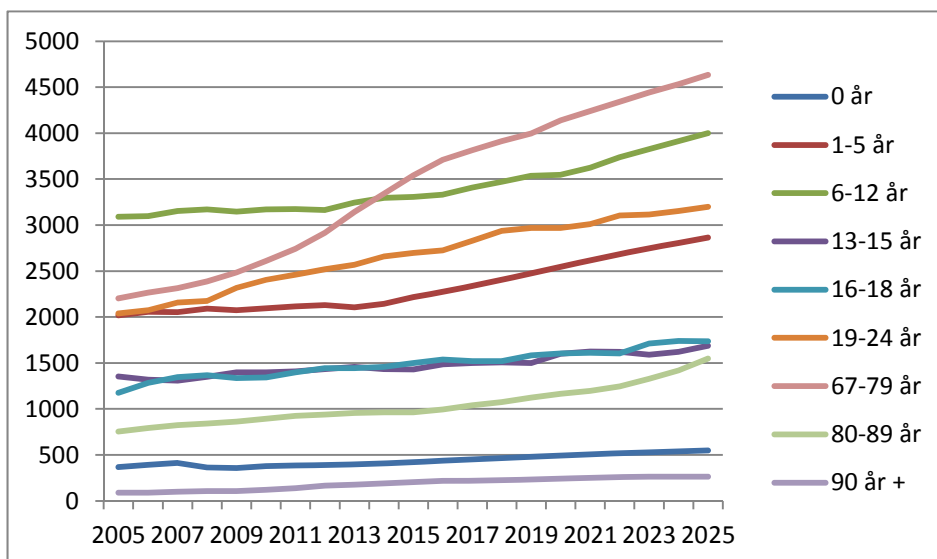
Ser vi kun på forholdet mellom fødte og døde var det 47 prosent av kommunene som hadde fødselsunderskudd i 2011. Lørenskog hadde et fødselsoverskudd på 129 personer i 2011 og en netto innflytting på 267 personer.

I henhold til SSB's data var levealderen i 2011 høyere og spedbarnsdødeligheten lavere enn noen gang. Nedgang i dødelighet blant eldre og middelaldrende bidrar mest til den økende levealderen. Gutter født i 2011 kan forvente å bli 79 år gamle, mens jenter kan forvente å bli 83,5 år. Dette er en økning i levealderen på henholdsvis 0,1 og 0,3 år fra 2010.

I følge SSB vil befolkningsveksten i Norge trolig fortsette å øke noen år til, før den avtar noe. Usikkerheten knyttet til innvandringen er imidlertid stor.

I følge hovedalternativet vil folketallet vokse i alle landets fylker de neste femten årene. Fram til 2030 forventes veksten å være sterkest i Rogaland, Oslo og Akershus. Hovedgrunnen til dette er forutsetningene om den høye innvandringen de nærmeste årene.

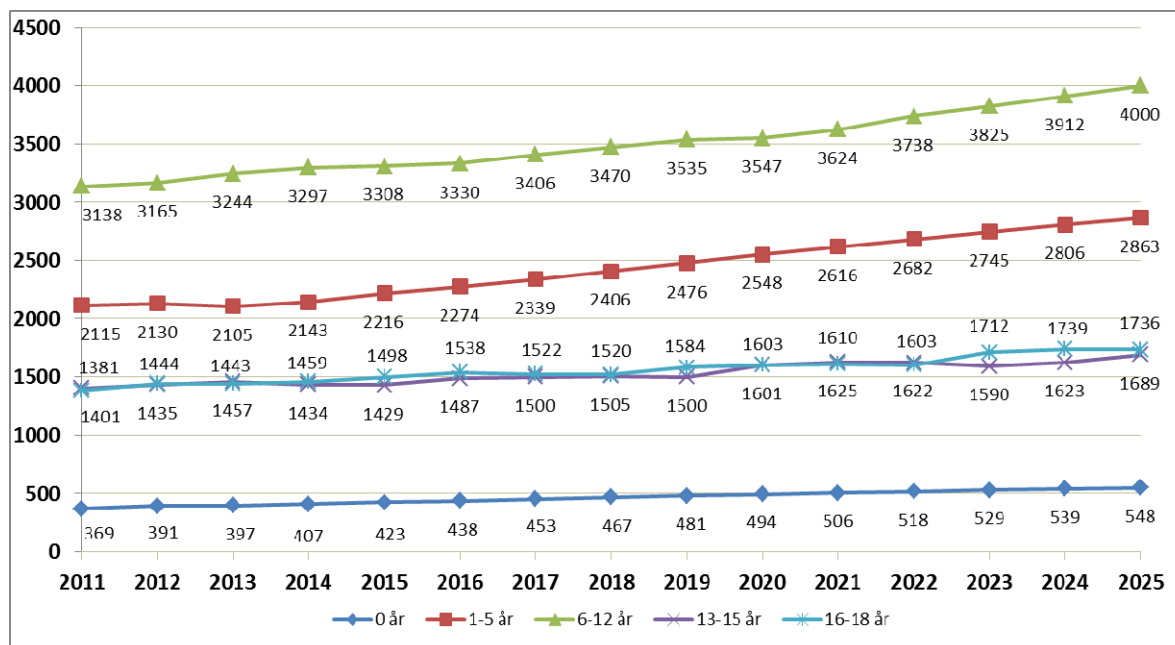
I henhold til SSB's framskrivinger vil folketallet i Lørenskog være ca. 40.100 i 2025 og 44.600 i 2040. Dette er en langt lavere vekst enn hva Prognose 2011 viser. Erfaring viser at kommunens egne prognoser treffer bedre enn SSB's framskrivinger. Dette skyldes i hovedsak at kommunens prognoser tar hensyn til antatt boligbygging i kommunen, noe ikke framskrivingen til SSB gjør. Dersom boligbyggingen blir lavere enn antatt, vil befolkningsveksten bli lavere. Med dagens markedsstyrte boligbygging vil kommunen i liten grad kunne påvirke dette.

Figur 2: Prognose 2010. Utviklingen i absolutte tall for ulike aldersgrupper.

Prognosen for Lørenskog fordelt på de ulike aldersgruppen viser meget sterk vekst i aldersgruppe 67 -79 år. Antallet personer i alderen over 80 år vil stige med ca. 72 % (757) fram til 2025. Personer i alderen 1-5 år vil stige med 35 % (748), mens aldersgruppen 6 – 12 år vil stige med 27 % (862). Aldersgruppen 13 – 15 år vil stige med 21 % (288), mens aldersgruppen 16 – 18 år vil stige med 26 % (355)

Skole og barnehage

Figur 3: Befolkningsprognose. Antall personer i ulike aldersgrupper fram til 2025.

Retten til barnehageplass trådte i kraft 1.1.2009. Retten til barnehageplass gjelder for barn som fyller ett år senest innen utgangen av august det året det søkes om barnehageplass. Kommunen er forpliktet til å sørge for det antall plasser som er nødvendig slik at retten til barnehageplass for det enkelte barn sikres.

Befolkningsprognosen viser at Lørenskog kommune mangler ca. 350-400 plasser i 2020 for å oppfylle lovens minimumskrav i perioden.

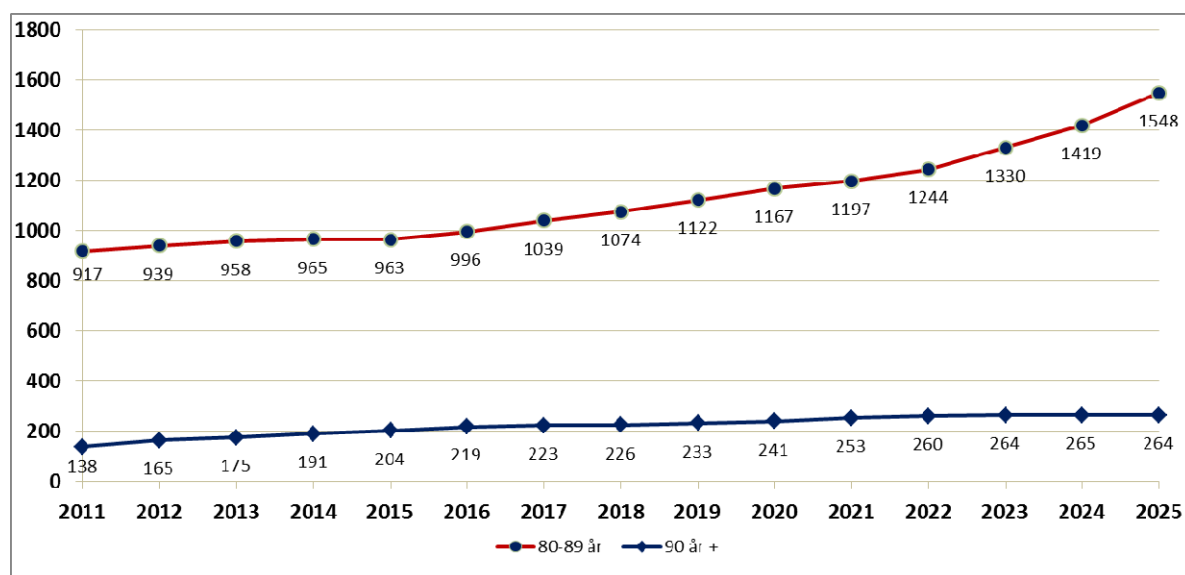
Fra 1. januar 2011 ble barnehagesektoren innlemmet i rammefinansieringen til kommunen. I henhold til barnehageloven § 14 skal kommunen yte tilskudd til ordinær drift av alle godkjente ikke-kommunale barnehager i kommunen. Godkjente ikke-kommunale barnehager skal behandles likeverdig med kommunale barnehager.

I prognosen er det forventet at det samlede antall barn i alderen 6-12 år (barneskolealder) vil øke til omkring 4000 barn i 2025. Når det gjelder barn i ungdomsskolealder, er det forventet at antall barn/unge vil øke til i underkant av 1700 barn i 2025.

Ut fra en situasjon hvor barneskolene er fulle og vekst i antallet elever vil skje i kommunale skoler, vil det fram til 2025 være behov for å øke kapasiteten i barneskolen med minimum 826 nye plasser. For ungdomsskolene vil det være et behov for 89 ny plasser, ut fra at kapasiteten i dag er på 1620 plasser.

Helse og omsorg

I 2040 vil befolkningen over 80 år være fordoblet sammenlignet med i dag. Dette vil stille helsevesenet overfor store utfordringer i årene fremover. Eldre har ofte sammensatte og komplekse lidelser i tillegg til at antall demente vil øke kraftig. Utviklingen viser også en sterk økning i livsstilsrelaterte og kroniske lidelser som diabetes, KOLS, hjerte-/karsykdommer og rus og psykisk helse.

Figur 5: Befolkningsprognose. Antall personer i ulike aldersgrupper fram til 2025

Kostnadene i helsesektoren har vokst enormt. Forskning viser at norsk spesialisthelsetjeneste har høyest ressursbruk og lavest produktivitet i Norden. Regjeringens ønske om bedre og mer kostnadseffektive helsetjenester var motivet for stortingsmelding 47, Samhandlingsreformen. Samhandlingsreformen er beskrevet som en kommunehelsereform der kjernen i reformen er at helseoppgaver skal flyttes fra sykehusene og over til kommunene.

Oppgaveoverflyttingen til kommunene i samhandlingsreformen forsterker et eksisterende bilde. Utviklingen i helse- og omsorgstjenestene de siste 20 årene har vært preget av at mennesker med utviklingshemming, psykiske lidelser eller omfattende kroppslige funksjonshemminger er flyttet fra institusjoner til egne boliger i hjemkommunen. Det har medført en ansvarsoverføring til kommuner innenfor helse og omsorgsområdet. I særlig grad

har dette medført en vekst i hjemmebaserte tjenester og et ekstra press på kommunens boligsosiale arbeid.

Utviklingen viser at kostnadspresset i helsesektoren vil fortsette i årene fremover. Samhandlingsreformen er et virkemiddel for å utforme en kvalitativt bedre og mer kostnadseffektiv helsesektor. Ved fokus på forebygging og utjevning av helseforskjeller i befolkningen ønsker man å bremse behovet for kostbare helsetjenester i samfunnet.

Kommunesektoren vil få overført stadig flere oppgaver og samhandling på flere nivåer vil være en bærende faktor for utviklingen videre. Vi ser behovet for regionale samarbeidsløsninger hvor målet er å oppnå mer fleksibilitet, mer kompetanse og mer kostnadseffektive løsninger. Det vil også være nødvendig med økt samarbeid mellom spesialisthelsetjenesten og kommunal sektor for å skape gode helhetlige løsninger for brukere.

Samarbeid med private aktører på helsemarkedet vil være viktig framover. Kostnadspresset vil gjøre det nødvendig med økt grad av egenfinansiering for større grupper av brukere. Det er viktig å finne effektive samarbeidsformer med private aktører for å oppnå gode resultater for den enkelte bruker. I tillegg må samarbeidet med frivillige organisasjoner opprettholdes og videreutvikles i forhold til utsatte grupper.

Den kommunale helse- og omsorgssektoren vil i lys av utviklingen måtte fokusere på:

- Folkehelsearbeidet. Dette vil kreve stor innsats innen forebygging og fysisk aktivitet med systematisk og langsiktig innsats på tvers av sektorer og forvaltningsnivåer. Målet med arbeidet er å styrke folkehelsen generelt og bidra til å utjevne sosiale forskjeller i helse.
- Forebygging med tidlig intervensjon og lavterskeltilbud. Kommunen skal komme tidlig inn med effektive og relativt lite ressurskrevende behandlingsmetoder.
- Utbygging av kommunale/regionale tilbud i stedet for og etter sykehusopphold. Det planlegges for at kommunene kan ivareta behandling av pasienter med funksjonssvikt, smertebehandling, lindrende behandling, forverring av kols, infeksjoner, ernæringssvikt, medikamentjusteringer, personer med psykiske lidelser og/eller rusproblemer i stedet for innleggelse i sykehus. Tverrfaglige ambulerende team vil være et virkemiddel.
- Etterbehandling og rehabilitering etter sykehusopphold før utskrivning til eget hjem. Kommunen må i denne sammenheng utvikle lærings- og mestringstilbud som vil gjøre brukeren i stand til å håndtere hverdagen bedre.
- De boligsosiale utfordringene i kommunen. Disse øker når brukere skal tilbakeføres til eget hjem i kommunen så snart som mulig. Det er viktig å se disse utfordringene i sammenheng med kommunens generelle boligpolitikk.

Næringsliv

Næringslivet i Lørenskog krympet fra 2000 til 2004, da antall arbeidsplasser i næringslivet sank. Etter 2004 har næringslivet fått sterk vekst. I 2010 førte den nye terminalen til Posten til sterk vekst. I tillegg har Intaksområdet til Ahus vokst sterkt, og medført sterk økning i antallet ansatte. Lørenskog har i tillegg hatt høyere vekst i offentlige ansatte enn gjennomsnittet i Norge.

Bedriftenes utvikling analyseres i NæringsNM, som måler bedriftenes lønnsomhet, vekst og nyetableringer. Næringslivet i Lørenskog kommer svært godt ut i NæringsNM, og blir rangert som nummer 14 av landets 430 kommuner for resultatene i 2010. Næringslivet i Lørenskog kommer godt ut både for nyetableringer, lønnsomhet og vekst. Lørenskog har også forholdsvis mye næringsliv i forhold til folketallet. Lørenskog har i 2010 for første gang fått netto innpendling.

Lørenskog har over lengre tid hatt nedgang i antall arbeidsplasser i basisnæringene, spesielt i industrien. Lørenskog har lite basisnæring i forhold til folketallet, og andelen av sysselsetting basisnæring har sunket siden 2000. Antall arbeidsplasser i basisnæringene har blitt redusert med 36 prosent siden 2000. Det er spesielt innenfor industrien arbeidsplasser har forsvunnet

Lørenskog har forholdsvis mange arbeidsplasser i besøksnæringene, og er en utpreget besøkskommune. Besøksnæringene har vokst ganske mye de siste fem årene, spesielt innenfor handel. Lørenskog har flere arbeidsplasser i handelsnæringene enn folketallet tilsier, og ser dermed ut til å trekke til seg handlende fra andre kommuner i regionen. I 2000 var Lørenskog nummer 50 av alle kommunene i landet med hensyn til konsentrasjon av besøksnæring, og i 2010 var rangeringen 47.

Lørenskog har ikke vært spesielt attraktiv som bosted i den siste treårsperioden. Nettoinnflyttingen er ikke høyere enn arbeidsplassveksten skulle tilsi. Lørenskog har også en spesiell profil gjennom å være attraktiv for innflytting fra innvandrerbefolkningen fra andre norske kommuner, men lite attraktiv for annen innflytting. Med den beliggenheten Lørenskog har, vil tilgjengeligheten av areal for boligbygging bety mye for innflytting og bostedsattraktivitet.

De sterkeste drivkrefter for vekst i Lørenskog de siste årene er vekst i statlige arbeidsplasser, og veksten i forbindelse med Postens nye Østlandsterminal. Lørenskog er ikke en typisk bostedskommune med mye utpendling, som så mange andre kommuner i Osloregionen. Antall arbeidsplasser har i Lørenskog økt sterkt, og Lørenskog har fått netto innpendling.

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Arbeidsplasser	15581	14830	15208	15054	15147	15324	15734	16311	16725	16774	17929
Sysselsatte	17063	16891	16847	16475	16319	16283	16820	17379	17546	17354	17417
Innpendling	9957	9282	9663	9573	9754	10169	10451	10913	11220	11246	12394
Utpendling	8777	8731	8586	8515	8530	8760	8999	9142	9215	9095	9155

Tabell 4: Utviklingen i antall arbeidsplasser, sysselsatte og inn- og utpendlingen i Lørenskog 2000 - 2010

Veksten i antall arbeidsplasser og innpendling skyldes hovedsakelig veksten på Ahus og Postens nye terminal.

Stat/fylke har hatt en jevn økning de siste årene, og hadde 4437 arbeidsplasser i 2010. Besøksnæringene og bostedsnæring er nest størst, og har hatt en moderat vekst. Besøksnæringene bestod av 3134 arbeidsplasser i 2010, mens bostedsnæring bestod av 2944 arbeidsplasser. I 2010 var det 1563 arbeidsplasser i basisnæringene.

Boliger

Kommunenes hovedoppgaver i boligpolitikken er å sørge for en tilfredsstillende forsyning av byggeklare tomter og i størst mulig grad ivareta befolkningens boligbehov. Storbykommunene og andre kommuner med tilflyttingsoverskudd, som Lørenskog, med et sterkt press på boligmarkedet, møter utfordringer som utløser behov for et omfattende kommunalt engasjement.

De som skal etablere seg har i dag store utfordringer i boligmarkedet. I Osloområdet bygges det for lite boliger i forhold til behovet. Dette driver prisene oppover.

I Lørenskog er det svært vanskelig for ungdom og unge voksne å skaffe seg et sted å bo til en overkommelig pris. For mange unge med egen bolig og leid bolig utgjør boutgiftene en svært stor del av deres disponible inntekt. For single og par med barn med vanlige inntekter er det vanskelig og i enkelte tilfeller umulig å komme seg inn på boligmarkedet.

Det er et klart behov for bedre kunnskap om boligbehovet i Lørenskog. Prognosesentert utarbeidet i 2011 en boligmarkedsanalyse for Lørenskog kommune. Se vedlegg.

Lørenskog kommune har valgt å bli bedre på å bistå vanskeligstilte på boligmarkedet. Derfor har kommunen gått inn i et samarbeidsprosjekt med Husbanken - Boligsosialt utviklingsprogram. Det boligsosiale arbeidet handler om å legge til rette og yte boligtenester til innbyggere som ikke kan benytte seg av det ordinære boligmarkedet. For Lørenskog kommune vil dette handle om å fornye seg og prøve ut nye tiltak, men det vil også i stor grad handle om å ta vare på og utvikle det som gjøres av solid og godt arbeid innen det boligsosiale området. Mer planmessig og helhetlig boligsosialt arbeid står i fokus.

Dagens boligmasse i Lørenskog er fordelt de ulike boligtypene på tilsvarende vis som for de andre kommunene vi kan sammenlikne oss med. Vi har noe større andel eneboliger enn Bærum og Skedsmo.

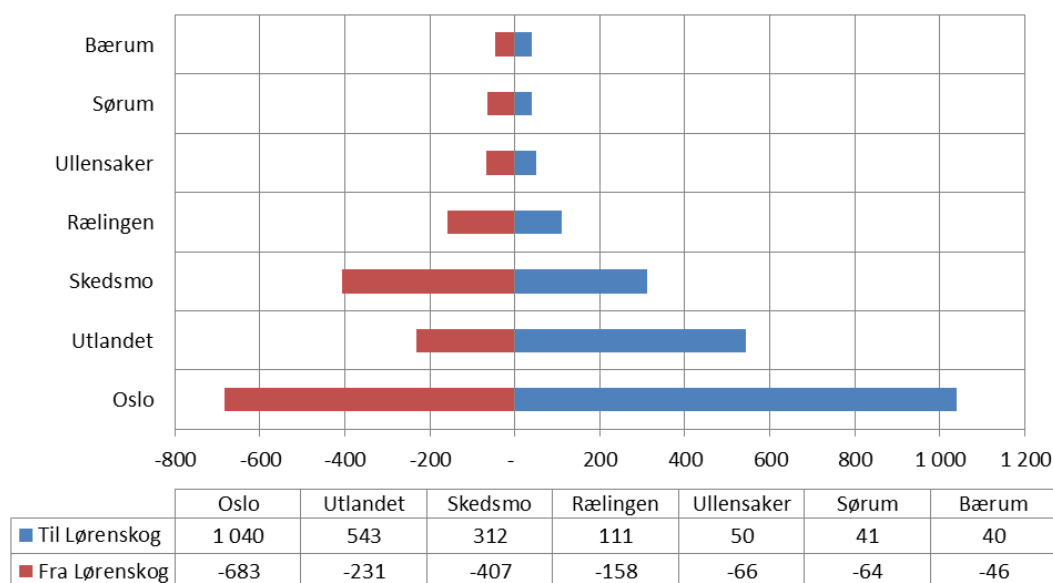
Boligtyper	Antall boeheter	
Boliger totalt	13454	100 %
Enebolig	4853	36 %
Tomannsbolig	1558	12 %
Rækkehus, kjedehus, andre småhus	2731	20 %
Store boligbygg	4198	31 %
Bygning for bofellesskap	113	1 %

Tabell 5: Fordelingen på boligtyper i Lørenskog pr 2012

Viktige målgrupper for Lørenskog blant innflyttere er barnefamilier som flytter fra leilighet i Oslo og aller helst ønsker seg en enebolig med de fasiliteter som barnefamilier verdsetter. En annen viktig målgruppe er de små husholdningene bestående av en eller to personer, deriblant den økende andelen eldre i kommunene. Den voksende andelen av eldre, vil kunne føre til en vridning fra enebolig og småhus til mer lettstelte og sentrale leiligheter. Det forventes en forskyvning av andelen boligtyper fra småhus til leiligheter de kommende ti årene i Lørenskog.

Siste års flytte-strømmer til og fra Lørenskog viser at det er netto innflytting til kommunen fra Oslo og fra utlandet. Andre kommuner det er store flyttestrømmer til og fra er Skedsmo, Rælingen, Ullensaker og Sørumsund. Det er flere som flytter fra Lørenskog og til disse kommunene enn omvendt.

Flytting til og fra Lørenskog

Figur 6: Flytting til og fra Lørenskog 2006 – 2010. Prognosesenteret

I perioden 2006 til 2010 har det vært en netto innflytting til Lørenskog kommune. I denne perioden er det i gjennomsnitt flyttet 281 flere personer inn enn ut av kommunen. I 2010 var nettoinnflyttingen størst, med 386 personer.

Netto innflyttingen til kommunen er størst i aldersgruppene 25-40 år. En stor andel av disse flytter fra Oslo, og det er trolig et ønske om mer plass og om å bytte leilighet med småhus eller enebolig som er den sterkeste driveren. Nettoinnflyttingen i den yngste aldersgruppen er også vesentlig, uten at denne gruppen påvirker boligmarkedet i stor grad.

Aleneboende er den største husholdningsgruppen i Lørenskog, og utgjør 35 % av husholdningene. To av tre husholdninger består av en eller to personer. Par uten barn er en større husholdningsgruppe enn par med barn, henholdsvis 30 % og 25 %.

I Lørenskog er det i gjennomsnitt 2,3 personer per husholdning. Likevel er nesten to av fem boliger i Lørenskog i dag eneboliger.

I følge rapporten fra Prognosesenteret vil det Lørenskog i de kommende årene trolig bli en overdekning av småhus og en underdekning av leiligheter, mens andelen som etterspør eneboliger trolig vil være i tråd med andelen i dagens boligmasse.

Utslipp av klimagasser

Som følge av økt transport over tid, blant annet fordi befolkningen vokser, vil utslippsmengden av klimagasser kunne øke i tida som kommer. Det er anslått at utslippsmengden vil øke med over 40 % fra 1990 fram til 2030 dersom dagens trend får fortsette. Behovet for å redusere utslippene er stort. For å opprettholde en bærekraftig utvikling på lang sikt har FNs klimapanel anbefalt at utslippene i 2050 bør være en tiendedel av hva de var i 1990. Klimaforliket på Stortinget 2008 innebærer at Norge skal være klimanøytralt innen 2030. Akershus fylkeskommune har ambisiøse mål på feltet. Lørenskog kommune har vedtatt et mål om å halvere mengden av klimagassutslipp innen 2030 i forhold til nivået i 1990.

Kommuneorganisasjon

Lørenskog kommune har nylig gjennomgått en omorganisering. Effektivisering og nye reformer, spesielt Samhandlingsreformen, stiller stadig høyere krav til kompetanse i kommuneorganisasjonen. Det vil bli et stadig større behov for endringsdyktige og innovative medarbeidere. Framtidens medarbeider vil trolig ha en høyere kompetanse og ha krav til andre arbeideformer enn i dag. Det vil fortsatt være store behov for effektivisering og fornyelse i organisasjonen.

Høy kvalitet på de kommunale tjenestene er nødvendig for at kommunen skal være en god samfunnsutvikler. Det blir enda viktigere med tydelig lederskap, fokus på strategisk arbeid og resultatoppfølging.

Økonomi

Det har ikke vært gjennomført noen vesentlig utvikling av styrings- og rapporteringssystem før introduksjonen av "Balansert målstyring" BMS i 2011. BMS blir tatt i bruk som styring- og rapporteringssystem fra 2012.

Inntektene til kommunen er i hovedsak knyttet til personskatt, rammeoverføringer, betaling for tjenester, gebyrer og eiendomsskatt.

Vekst i befolkningen og næringslivet medfører økte skatteinntekter. Dersom veksten medfører en sterkere skjevhet mellom andelen yrkesaktive og ikke yrkesaktive, vil dette for kunne medføre større endringer enn det selve veksten tilsier.

Ut fra befolkningsprognosen vil det være naturlig å dimensjonere kommunens tekniske og sosiale infrastruktur i perioden 2014 - 2017 for en befolkningsvekst på 2,4 %. Dette kan være utfordrende på kort sikt da det knyttes betydelige utgifter til infrastruktur. Befolkningsveksten gir imidlertid vekst i tjenestenæringene og dermed økte skatteinntekter.

Pr 1.1.2012 har Lørenskog kommune ca. 2,9 MRD i lånegjeld, og vi er rangert på 382 plass av 385 kommuner vedr gjeld i forhold til inntekter. Gjelden skyldes høyt investeringsnivå i infrastruktur, skoler, barnehager, kulturhus osv. de siste årene. Vårt gjeldsnivå medfører høye kapitalkostnader (renter og avdrag) som må dekkes over driften. Det skal i kommuneplanen beskrives hvilken gjeldsutvikling Lørenskog kommune antas å tåle i årene fremover, noe som vil sette rammer for forslag til lånefinansiert investeringsnivå i planperioden.

Utredningsbehov og planbehov i Lørenskog 2013 -2016

Oversikt over plan- og utredningsbehov i Lørenskog kommune i perioden 2013 – 2016. Utover dette kan det i perioden komme innspill fra andre myndigheter eller private som vil utløse utredninger og planer.

Utredninger og planer	2012	2013	2014	2015	2016
Kommuneplanens arealdel		Revisjon	Revisjon		
Kommuneplanens samfunnsdel		Revisjon	Revisjon		
Økonomiplan	Revisjon		Revisjon	Revisjon	Revisjon
ROS-analyse					Ny
Skolestruktur og barnehage			Revisjon	Revisjon	
Plan for Nordbyhagen og Ahus			Ny	Ny	
Kommunedelplan for differensiert forvaltning av vassdragene i Lørenskog		Revisjon	Revisjon		
Kommunedelplan for Lørenskog sentrum			Ny	Ny	
Kommunedelplan for bane til Ahus		Ny	Ny		
Plan for Fjellhamar		Ny	Ny		
Kommunedelplan for klima- og energi			Revisjon	Revisjon	
Hovedplan for teknisk infrastruktur		Revisjon	Revisjon		
Kommunedelplan for bevaring og forvaltning av kulturminner, -miljøer og -landskap		Revisjon			
Kommunedelplan for idrett og friluftsliv			Ny	Ny	
Kommunedelplan for landbruk		Ny	Ny		
Folkehelseplan		Ny	Ny		
Rusmiddelplan			Ny	Ny	
Demensplan		Ny	Ny		
Rehabiliteringsplan (Helse og omsorg)			Ny	Ny	
Trafikksikkerhetsplan	Revisjon	Revisjon			
Sektorplan for kultur		Ny	Ny		
Handlingsplan for universell utforming		Ny	Ny		
Boligsosial plan		Revisjon	Revisjon		
Temaplan IKT infrastruktur og bredbånd			Ny	Ny	
Pleie- og omsorgsplan					
Handlingsplan mot vold i nære relasjoner					
Handlingsplan for å møte kommunale forpliktelser, tiltak i samhandlingsreformen					

■ Revisjon
■ Ny

Tabell 6: Utredninger og planer i 4-årsperioden

Planbehovet i Lørenskog i perioden vil være stort. Vi vil få en rekke større plansaker som følge av økt utbyggingspress i kommune, som f.eks. forlengelse av Furusetbanen til Ahus, utbyggingen i Lørenskog sentrum og utbyggingen på Fjellhamar. I tillegg er det noen pålagte oppgaver som f.eks. handlingsplan for universell utforming og ROS-analyse. Det er viktig å se at dette er planer som skal medvirke til at Lørenskogsamfunnet skal utvikle seg videre til et godt lokalsamfunn. Det er avgjørende med en målrettet og styrt utvikling for å oppnå dette, samtidig som det skal være rom for initiativ, nyskaping og endringer.

Et ti-talls kommuneplan-/kommunedelplanprosesser i løpet av fireårsperioden vil kreve for store ressurser. I arbeidet med kommuneplanen vil det derfor bli lagt vekt på å innlemme med mest mulig av de ovenfor nevnte planarbeidene. Dette for å arbeide for å redusere antallet overordnede planer utover kommuneplanen. Dette vil være med på å redusere den totale ressursbruken til overordnet planlegging i kommunen. Det vil bli arbeidet videre med å se nærmere på planstrukturen og plansystemet i kommunen.

Det vil om nødvendig bli gjort nødvendige justeringer av framdriften i tabellene over for å tilpasse denne til kommunes ressurser.

BAKSIDEN

"Skriv brødteksten her"

SENTRALADMINISTRASJONEN

Hasselveien 6, Postboks 304, 1471 Lørenskog
Telefon: 67 93 40 00 Faks: 67 92 96 38
postmottak@lorenskog.kommune.no
www.lorenskog.kommune.no